

Raznolika prehrana, neomejen prostor za gibanje, podnebje z visokimi temperaturami in vlažnostjo ter sobivanje s pripadniki svoje vrste. To je najmanj, kar potrebuje legvan, če želi dobro živeti. Kaj pa se zgodi, če se tak legvan znajde v stanovanju sredi mesta?

Legvanka Zofi čaka in dočaka

manj, kako Zofki zagotoviti primerno družbo. A Zofi smo ljudje že večkrat pustili na cedilu in Petra se je odločila, da temu naredi konec.

Zvrhan krožnik zelenjave

To je bilo na Zofkinem jedilniku dvakrat dnevno. Pa ne katere koli zelenjave, temveč skrbno izbrane in narezane sveže, doma pridelane, raznovrstne zelenjave: od radiča, peteršilja in regrata do ohrovta, bučk in korenja. Zofi se ni branila niti sadja, čeprav ga je dobivala zgolj kot priboljšek. Tako se je legvanka redila in rasla, dokler ni njeno telo skupaj z repom preseglo dolžino enega metra.

Legvani se prehranjujejo zgolj z rastlinsko hrano.

Kdo je Zofi?

Zelena legvanka, ki se je znašla v eni od slovenskih trgovin z živalmi. Zaradi posebnega videza je nekemu padla v oči in odločil se je, da jo vzame domov. Med bivanjem pri prvem lastniku je Zofi vztrajno izgubljala svojo živo zeleno barvo. Zaradi puste prehrane se je razvijala počasi, prav tako ji ni bila v pomoč neprimerno ogrevana in premalo vlažna soba. V teh nevhvaležnih razmerah je Zofi lastniku postala odveč. K sreči je prišla v druge, prave roke.

Prostovoljka Petra, ki živali preučuje in občuduje že vrsto let, z legvani še ni imela izkušenj. Prav tako ni vedela, kako sredi mestnega okolja ustvariti tropsko podnebje, in še

ILUSTRACIJA: DAMIJAN STEPANČIČ

Tako velika žival, ki bi se v naravi prosto gibala v krošnjah dreves in se osvežila s skokom v vodo, se težko privadi življenju v običajno velikem terariju. Petra je zato Zofi namenila posebno sobico z oknom, vejami za plezanje in lesenimi poličkami za počitek. Legvanka je imela v sobici tudi majhen, nizek bazen, v katerem se je namakala in iztrebljala.

Sonce, kje si?

Da je Zofka prebavila zaužito hrano, je potrebovala topel prostor, predvsem pa dovolj svetlobe. Le tako je iz hrane dobila vsa potrebna hranila. Ko se je poletje prevesilo v jesen, je morala Petra nadomeščati sončno svetlobo z UV-lučko in paziti, da je v prostoru dovolj visoka vlažnost. Njen račun za elektriko je skokovito narasel, stene v sobi pa so se začele upirati izdatnemu vlaženju prostora.

Zofkin prostor je bil čez leto podnevi ogret na 32 °C, ponoči pa na 24 °C.

Nežno in radovedno bitje

Čeprav se je Petra veliko ukvarjala z Zofi, to ne odtehta dejstva, da legvanka ni imela priložnosti za življenje v družbi pripadnikov svoje vrste. Prav tako ji vejevje v posebni sobi in varovan dostop do drugih prostorov v Petrinem stanovanju niso mogli nadomestiti potrebe po tem, da se poda na raziskovanje tropskega gozda. Zofi se je zadovoljila s tem, kar ji je bilo dano, Petra pa se še ni nameravala vdati.

Zofi odpotuje v nov dom

Zofi je bila v začasnem domu več kot dve leti. Potem se ji je končno nasmehnila sreča in odpotovala je v nov dom. Ker primerne skrbnika, ki bi Zofki ponudil najmanj to, kar ji je do tedaj Petra, v Sloveniji ni bilo, se je legvankina začasna skrbnica odzvala na ponudbo iz okolice Birminghama.

Zofi je odpotovala na Otok v avtomobilu, pot pa je trajala dva dni z vmesnim postankom. Več o Zofkini evropski dogodivščini pa tudi o zdravstvenih težavah, ki jih je imela legvanka nekaj mesecev pred odhodom, najdeš na njeni spletni strani: <https://www.facebook.com/iguana.Zofi>

FOTOGRAFIJE: ANA GREGORIČ, PETRA MOHAR

Koliko Zofk je v Sloveniji? Kaj pa po svetu?

Zofkina zgodba ima srečen konec, ki ga marsikatera žival zaradi naših muh in neznanja ne dočaka. Naj bo Zofkina zgodba v poduk vsem, ki si omislijo žival, ne da bi vedeli, kaj natančno potrebuje za dostojno življenje.

Zofi sporoča: »Hvala, ker deliš svoje bogato znanje o živalih s svojimi prijatelji in družino. Ne pozabi: divje živali spadamo v divjino.«

Nuša Ema Miklavc
Društvo za zaščito živali Ljubljana
www.dzzz.si